

Universitätsbibliothek Paderborn

D. Ioannis Ivsti Lanspergii Carthvsiani, Natione Bavari, Opvscvla Spiritvalia

ab ipso Autore partim Latinè, partim Germanicè euulgata

Orationibvs Variis, Et Ignitis aspirationum iaculis ad Deum, Deiparam
Virginem Mariam, cæterosq[ue] Sanctos - exercitijs item diuersis, tum
maximè Paßionis Dominicæ, eiusq[ue] matris, refertißimus

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, 1630

Pars prima.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45928](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45928)

bolie a dogmata introducetes, qua nec à Christo nec ab Apostolis tradita sunt. Hac omnia vt obedientes filij fugiant, p̄i patris ac Domini Dei sui vocem auscultabunt, & quid eis aut per semetipsum, aut sanctam & immaculatam suam Ecclesiam loquatur, operibus comprobabunt. Quod si fecerint, à prauorum hominum erroribus immunes se seruabunt.

PHARETRAE DIVINI AMORIS

Liber secundus, precationibus, exercitiis, variisque aspirationibus ad Deum, ad beatissimam virginem Mariam, ceterosque Sanctos refertissimus, separatim hactenus nunquam typis excusus. Quem librum, propter materiae diuersitatem, in partes quinque, vti & praecedentem, distribuimus.

Pharetræ diuini amoris libri secundæ pars prima, complectens in se explanationem meditationemq; breuem in orationem Dominicam, Salutationem Angelicam, & symbolum Apostolorum.

Explanatio ac pia meditatio in orationem Dominicam.

Pater noster) O clementissime Domine Deus meus, tu semper quæ patrem optimum & fidelissimum decent, erga me facis: ego vero non ago quæ digna sunt filio. Sum enim prodigus ille & profugus, qui substantiam, id est, vires animæ & corporis, & omnia tua dona consumpsi in peccatis. Veruntamen quia tanto tempore peccatis meis per misericordiam tuam, ô amantissime Pater, dissimulatis, per benignitatem sum sustentatus, beneficijs etiam infinitis ac inspirationibus tuis amorosis vocatus, audeo ad te reuerti clementissime Pater & dicere: Pater, peccavi in celum & coram te: iam non sum dignus vocari filius tuus: nolo tamen esse mercenarius, nolo esse seruilis seruus: sed opto esse aut filius, aut filialis seruus. O amantissime Pater quid nunc reliquum est, aut quid aliud peto, quid aliud expecto, quam vt inter paternos amplexus inter brachia suavissimæ misericordiæ tuæ suscipias & constringas me? Ecce venio, ecce curro ad te dulcissime Pater. Expande brachia tua amorosa ac paterna, & suscipe me licet indignum, licet vagum, tamen ad te reuertentem filium tuum, cognosce & recipe quem vocasti. Ecce venio ad te. Utinam Deus meus, oh utinam Deus meus, dignetur me pietas tua supra pectus miserationum tuarum sibi attrahere, astringere & indissolubili nexu charitatis inauertibiliter sibi colligare. (Qui es in celis.) O clementissime Domine Deus, quem decet sanctitudo, utinam cor meum purifices ab omni prinate ac terreno amore, & hoc iuxta cor tuum tibi placentissimum facias habitaculum, in quo te, sicut in coelo iugiter delecter manere.

(Sanctificetur nomen tuum) hoc est, adoretur, colatur, benedicatur ab vniuersa creatura Domine Deus meus: mihi confusio & ignominia, tibi soli honor & gloria.

Utinam

Vtinam omnes cognoscant, venerentur & benedicant te. Sed & ego quoque gloriosissime Domine Deus meus, nihil habens nisi hoc corpus & hanc animam, offero tibi hæc, & quicquid sum aut possum, in tui laudem, gloriam & honorem. Atque vtinam des mihi, ut ex toto corde & intemis medullis animæ meæ te solum & gloriam tuam æstuanter sitiam, purè quæram, & intendam in omnibus quocumque se mouet anima mea. Hoc idem opto, amantissime pater, fieri in omnibus creaturis tuis, ut hoc velint, hoc agant & ita sint, quemadmodum tu nosti aut maximè vis, ad gloriã tuam sempiternam. (*Adueniat regnum tuum*) Sempiternè Deus, hoc age ut in nobis sit regnum tuum, nihil amodo remaneat quod tibi displiceat, tu solus nos omniatque nostra impleas, regas & possideas, tu solus nobis in omnibus placeas, tui amor ardētissimus atque perfectissimus nos totos absorbeat, ut sis nobis omnia in omnibus (*Fiat voluntas tua sicut in celo, & in terra*). Eia dulcissime & suavissime pater, hoc opto, hoc desidero, hoc precor, ut in me, & de me, & per me, atque in omnibus creaturis tuis, sanctissima voluntas tua fiat. Cesset ac pereat in nobis quicquid est propriū, ut tu solus tecum desideria nostra in te rapias, atque tibi vnias, nobisque idem velle & nolle omnia facias.

Panem nostrum quotidianum da nobis hodie. Pijsissime & clementissime pater tu scis quicquid nobis est necessarium, quicquid proficuum pro animæ & corporis salute. Ex te enim cuncta bona sperare habemus; à nobis verò nihil, nisi peccatum. Da ergo ut perfectè cognoscamus vilitatis nostræ conditionem & indigentiam, simulque charitatem & benignitatem tuam: & ut gratia tua semper nobis adsit, quæ nos illuminet, confortet, dirigat atque perficiat. (*Et dimitte nobis debita nostra*) Eia misericordissime Iesu, da nobis iuges lachrymas perfectissimæ contritionis & ignitæ charitatis, effunde etiam super nos vndant rosæam tui preciosissimi sanguinis, quibus à peccatis, à negligentijs, ab omnibus quoque debitis mundemur ac sanctificemur. (*Sicut & nos dimittimus debitoribus nostris*) Deus meus, misericordia mea, ego dimitto, & si quid minus dimitto, obsecro te per singulas guttas preciosi sanguinis tui, perque singulos gemitus & suspiria cordis tui, da mihi perfectissimam charitatem ad omnem proximum, & præcipue ad eos à quibus offendor: ut ex toto corde ignoscam, diligam, atque eos mitissima dulcedine cordis pariter ac beneficijs semper foueam. (*Et ne nos inducas in tentationem*) Illustra faciem tuam super seruos tuos, & confirma nos in gratia tua ut ambulemus inter omnes laqueos peccatorum ab omni peccato tuti ac mundi, & inter omnes infidias inimicorum securi, sitque nobis omnis tentatio ad victoriam, & nulla ad ruinam, (*Sed libera nos à malo*) culpæ & pœnæ. Libera nos ab omni quod à te diuidit nos, ab omnibus vitijs, & concupiscentijs, ut nullo malo obnoxij, & ab omni impedimento liberi, æstuantissimis desiderijs semper te sitiamus, ad te suspiremus, ad te curramus, & quæ infra te sunt fastidiamus, donec feliciter te perfruamur, Amen.

Explanatio ac pia meditatio in Salutationem Angelicam.

Ave ex Patris omnipotentia, ex Filij sapientia, ex Spiritus sancti clementia, & (*Maria*) cælum & terram illuminans (*gratia plena*) superfluens &, implet omnes te diligentes. (*Dominus tecum*) Patris vnigenitus, & virginei cordis tui natus vnicus, amicus & sponsus dulcissimus. (*Benedicta tu in mulieribus*) quæ Euz maledictionem abstulisti, & æternam nobis benedictionem reportasti. (*& benedictus fructus ventris tui*) creator Dominus, omnia implens, omnia benedicens, omnia sanctifi-

Sanctificans (*Iesus Christus*) Splendor paternæ gloriæ, & figura substantiæ eius
Amen.

Alia meditatio pia in salutationem Angelicam.

Ave ab æterno in Dei matrem electa, ab omni peccato, ab omni macula, ab omni vix seu maledictione mulierum præseruata, de sanctissimis sterilibusq; parentibus concepta & nata, æternæ adoptionis filia (*Maria*) pulchritudine, puritate omnib; virtute & (*gratia plena*) Deo in templo oblata, & virginitatis voto primùm Deo, deinde sancto iusto Ioseph desponsata, ab Angelo officiosissimè salutata, in Dei matrem postulata, quæ deuotissima humilitate, fide & charitate feruentissima Deo consentiens, Deum virgo de Spiritu Sancto concepisti: (*Dominus tecum.*) in te incarnatus, & nonem mensibus gestatus in utero, qui animam tuam nunquã inhabitare desijt (*Benedicta tu in mulieribus*) quæ Elizabeth officiosè visitasti, ad cuius eloquium Ioannes in utero exultauit, prophetauitq; mater. (*Et Benedictus fructus ventris tui*) ex te sine dolore genitus, qui mundum docens & oues suas colligens pro nobis captus, flagellatus, crucifixus est & mortuus (*Iesus Christus.*) Amen.

Alia mediatio in eandem.

Ave Maria gratia plena Dominus tecum. Ah sancta Maria, vtinam eius gratia & tua semper sit mecum, & cor meum semper vobiscum. *Benedicta tu in mulieribus.* O pijsima mater Dei fac me totum secundùm beneplacitum filij tui. Et *benedictus fructus ventris tui Iesus Christus,* pro me crucifixus & mortuus. O misericordissime Iesu, Deus meus propitius esto mihi peccatori, Amen.

Explanatio ac pia meditatio in symbolum Apostolorum.

Credo in Deum Patrem omnipotentem creatorem cæli & terre) Te elementissimè Pater Domine Deus cæli & terre, te toto corde credo, adoro confiteorq; Deum meum solum, verum & viuum, bonum, increatum, æternum, summum, infinitum, immensumq; omnipotentem, cui nihil est impossibile, quem nullum latet secretum, cui omnia nuda, peruia & aperta sunt. Te cognosco, laudo & confiteor iustissimum, misericordissimum, ac mei amantissimum patrem, qui nobis dedisti potestatem filios adoptionis tuæ fieri. Credo etiam te creatorem cæli & terræ, qui ex nihilo propter teipsum, hoc est, in laudem & gloriam tuam, & in vilitatem nostram, quo tuæ bonitatis, beatitudinisq; nos faceres participes, me, mundum, & omnia quæ in eo sunt, creasti. Atq; vtinam tu me facias, vt non solum te credam, nec sibi, verbisq; tuis solum assentiam, sed etiam in te confidens, te diligens, meipsum exiens, & me in te Deum meum proijciens, fide, spe, & charitate constantissima perpetuèq; plenus in te credam, totumq; meipsum tibi tradam: (*Et in Iesum Christum Filium eius vnicum Dominum nostrum.*) Credo quoq; in Iesum Christum Filium tuum, tibi coæternum, consubstantialem, in eadem gloria, sapientia, virtute paritq; maiestate æqualem, quem tu Pater pijsime sic mundum diligens nobis (licet vnigenitum) dedisti, vt omnis qui credit in ipsum non pereat, sed habeat vitam æternam. Omnibus enim nobis ex delicto primi parentis nostri damnatis, originali iustitia priuatis, priuaricatoribus, iræ filijs, in peccato conceptis & natis, hic in mundum à te missus saluator, nobis aduenit.

Qui conceptus est de Spiritu Sancto, (natus ex Maria virgine) Non ex virili semine sed

ne sed Spiritus sancti virtute, imò sanctissima Trinitate cooperante, propter nos Deus homo factus est, vt simul particeps naturæ nostræ esset humanæ, qua idoneus foret ad soluendum pro nobis in eadem natura, quæ peccati rea satisfacere deberet, & simul diuinæ esset naturæ, vnde pro nobis satisfacere posset vnus Christus, vnus Emanuel, natus quoq; post nouem menses, quibus in vtero fuit matris, ex Maria virgine. Quam ab æterno electam, ab omni macula & peccato præseruatam, de sanctissimis deniq; ac sterilibus parentibus natam, omni gratiarum virtutumq; plenitudine ornatam sibi dignissimam fecit matrem, quæ illum virgo conciperet, virgo pareret, & dolorem in partu nullum sentiret. Quo autem à morte nos æterna redimeret (*Passus sub Pontio Pilato, crucifixus, mortuus & sepultus est*) Passus est, inquam, clementissime Pater Filius tuus, te illam ad mortem pro nobis tradente, ab illo se vltro offerente. Siquidem captus pro nobis, cæsus, confusus, flagellatus, spinis coronatus, ante tribunal stans, ad mortem damnatus est: tandemq; reprobis sociatus, crucifixus, mortuus & sepultus est. (*Descendit ad inferna, tertia die resurrexit à mortuis*) Vbi mortem nostram moriendo destruxerat, ad inferna descendit: non dolores, nõ captiuitatem inferni passurus, sed captiuos inde suos amicos educturus: (*Mortuus est autem propter delicta nostra, & resurrexit propter iustificationem nostram*: (*Ascendit ad caelos, sedet ad dexteram Dei Patris omnipotentis*) Vbi nunc vultui tuo ò Deus Pater assisit pro nobis. Ipse quidem primogenitus ex mortuis ad te redijt, nosq; propterea credimus nos resurrecturos tua virtute, & Christum Filium tuum tanquam membra suum caput sequuturos. Sedet enim ad dexteram omnipotentis tuæ, cui data à te est omnis potestas, ò clementissime Pater, in cælo & in terra.

Rom. 4. v. 25

(*Inde venturus est iudicare viuos & mortuos*) Hoc generaliter tunc omnibus in nouissimo fiet die, quando oues ab hædis separabuntur, vniuersiq; simul in corpore & anima, iuxta quod meritimus, & secundum opera nostra ibimus aut in vitam æternam, aut supplicium æternum, quamuis in morte cuiusuis singulare nihilominus futurum sit iudicium, quo animæ reproborum ignem recipient æternum, animæ vero electorum, si ab omni fuerint expiata peccato, confestim (*Si vero adhuc purganda fuerint, per ignem*) in vitam æternam ibunt. Quare in te Iesu Christe Fili Dei viui credo, te Deum meum adoro, te deniq; vt incarnationis, passionis ac mortis tuæ virtus in me non frustretur, aut pereat, te per vulnera tua obsecro: quin potius tua opera, tua beneficia, passionem quoq; ac mortem tuam, ad d. profunde quæso cordi meo inscribe, in illis memoriam meam absorbe, vt tua vulnera mea sanent, tuæ me spinæ compungant, tua me flagella expurgent, passio tua me ad compatiendum extimulet, charitas tua me inflammet, tuatq; mors à peccatis & omnium peccatorum, pœnis me absoluat, liberet ac saluet (*Credo in Spiritum sanctum*) de te ò clementissime Pater, de Filioq; vnigenito tuo procedentem, quem credo vobiscum vnum esse Deum, vnam eandemq; vobis tribus personis simul esse naturam, vnam maiestatem. Hic nobis inspirat tuam voluntatem instruitq; ad omnem virtutem.

Quare te quoq; benignissime consolator, Spiritus sancte Deus adoro, benedico & tibi gratias ago pro cunctis inspirationibus bonis, pro illuminatione fidei & tui nominis agnitione. Inflamma tu quæso & vre cor meum inextinguibili charitate, castissimo amore, feruentissimoq; tui desiderio, ò amor ardens & charitas nõquam deficiens.

(*Sanctam Ecclesiam catholicam,*) credo quam Christus suo redemptam sanguine in sponsam sibi consecrauit, quam Spiritus veritatis viuificat, illustrat, regit, nec vnquam

vnquam deserit. Quamobrem te beatissima Trinitas laudo, adoro & benedico, que in hanc Ecclesiam, in hanc fidem orthodoxam, & v. corporis Christi mystici essem membrum, misericordia tua me vocasti. (*Sanctorum communionem*) ab initio vsque ad mundi finem credo fuisse, esse, futuramq; esse turbam iustorum, Deum timentium, colentium, credentium, idemq; sapientium, qui fidei vnitatem, spei communionem & charitatis glutino iuncti, vno hic spiritu reguntur, mercedem vniam expectant, vnus patris filij & heredes. vnus quoque ciuitatis celestis, puta Hierusalem, futuri ciues. Horum obsecro te Deus, per omnes miserationes tuas, participem me factimentium te, & custodientium mandata tua. (*Remissionem peccatorum*) nihilominus credo, quoniam tu pater misericordissimus es, qui non vis mortem peccatorum, sed magis vt conuertantur & viuant. Tu enim vt nubem deles iniquitates nostras, aded, vt si peccata nostra fuerint vt coctus rubra, te miserante, quasi nix alba erunt: (*Carnu resurrexerunt*) credo, & Saluatorem expecto, qui in nouissimo die suscitabit de terra mortalia corpora nostra, configurabitq; eadem in electis corpori claritatis lux,

Et vitam eternam credo, & de misericordissima tua liberalitate o Deus clementissimèq; pater, hanc expecto: que vtique est plena felicitas, omnia desideria satians, cui nihil deest quod amatur, aut desideratur, cui nihil quoque adest quod fugitur, vbi nullus timor, nullus dolor, nulla tristitia: sed pax, gaudium, quietes, securitasq; interminabilis, cuius similitudinem nec oculus vidit, nec auris audiuit, nec in cor hominis ascendit. Vbi tanta gaudiorum satietas, vt nihil vltra possit desiderari: nec tamen ex satietate est fastidium. Hoc gaudium in te est Domine Deus meus, qui tua beatitudine, que tu ipse es, electorum tuorum imple desideria omnia, aded vt extra te his nihil libeat, quandoquidem in te habent omnia, & hoc aded exuberanter, vt nihil eos vltra possit aliud delectari. Tu enim es vita nostra eterna & beatitudo, quam precor obsecroq; te per te ipsum Deus meus, quoniam ex me ipso nihil sum, nisi esca infernalis gehennæ, qui nihil nisi æternum supplicium merui, vt pro infinita misericordia tua hanc mihi dones beatitudinem, nempe te ipsum, peccata mea in hac vita nunc delens, plenèq; omnia remittens, vt ex hac vita egrediens in morte absque vlllo medio aut dilatione à te, felix & gaudens recipiar, tibiq; post hac inseparabiliter & perpetuo beatus inhæream. Amen.

Basis seu fundamentum totius humana salutis.

Tota salus nostra in hoc consistit, vt tres suprema vires animæ, nempe Memoria, Intellectus & Voluntas, que si bene in Deo conseruentur & retineantur, rectè itidem habent vires infimæ, puta Rationalis, Concupiscibilis & Irascibilis, per amorem Deo coniungantur, atque vnite semper conseruentur in nuda animæ essentia, quam Deus perpetuo presens inhabitat: Itemq; vt vires infimæ magno studio cohibeantur & custodiuntur, ne tentationi succumbant, sed sint semper viribus supremis morigeræ & subiectæ: Atque vt septem animæ affectiones, videlicet, Spes & Timor, Amor & Odium, Gaudium & Dolor ac Pudor sint rectè iugiter, ac ita vt decet relata in Deum. Corpus quoque in spiritus seruitutem redigatur: & homo totus sit sui habitator, & custos conscientie suæ, ac suo fundo inuigilet, & externam omnem non necessariam, quoad potest vitet occupationem: atque in summum illud & prestantissimum bonum, quod intra se habet, nempe Dominum Deum suum, sese demergat, vt ipse solus intima illius penetralia sibi vendicet & possideat, qui est vita & lux hominum.

num, lucens & viuens per seipsum in vnaqualibet anima rationali, idq; in fundo, seu intimis recessibus illius: quo nullus penetrare potest, nisi solus Deus, Trinitas adoranda, ad cuius imaginem condita est.

Ioan. I.

Lumen di-
uinum vti
in anima
operetur.

Vita sancta
viti obtineat-
ur.

Vbi igitur anima postpositis rebus quibuslibet externis ad hoc splendidum lumen, quod in ipsa est, contemplandum intro se recipit, creditq; Deum esse lumen ipsum, quod in tenebris lucet, & anime praesens adest, idemq; lumen ipsa anima obseruat & sequitur, tantum lumen hoc in anima operatur, purgat atq; in suam originalem iustitiam reducit. Id vero nullis humanis laboribus aut studijs solis obtineri potest, sed gratuito Dei munere & operatione praestatur. At nihilo minus exigit à nobis Deus, vt nos huc accommodemus & appareamus per fidem viuam, qua credamus Deum perpetim intra nos commorari, atque per sinceram nostri abnegationem & resignationem in Deum, itemq; per virium anime adunationem & perpetuam à creaturis auersionem, & ad interiore[m] hominem propensionem, atque per crebras ad Deum aspirationes amorosas, cordis humiliationem, intentionis recludendam, in cunctis actionibus nostris morum honestatem, ac perurgilem sensuum refrenationem. Enimvero sancta vita & salus vera citius obtinetur simplici introversione quam alta contemplatione, & amara aspiratione, quam dura & inmoderata exercitatione atque assidua oratione potiusquam externo labore. Et haec iam dicta velut fundamentum quoddam erunt totius spiritualis aedificij: quod qui negligunt, parum proficiunt: sed quo ascenderint altius, eo cadent grauius: quo processerint longius, eo amplius aberrabunt, & quo extra se saepius egressi & euagati fuerint, eo tardius ad se reuertentur & Deum difficilius reperient.

Christi merita, vt nostra fiant, quomodoq; nostras actiones & passionibus
cunctas Christi actionibus & passionibus vnire debeamus, in-
situtio succincta.

VT merita Christi nostra fiant, curandum est, vt eius ardentissima charitati eiusque purissima intentioni & actioni quacumque agimus patimurue vniamus, cum plena nostri resignatione, tradentes nos illi in gloriam ac beneplacitum eius. Quod vbi fecerimus, dabit se procul dubio & omnia quae habet nobis Deus. O saluberrimum commercium. Quis enim mercedem non stultissimus diceretur mercatorum, qui dare nollet modicum cupri pro grandi massa auri, aut silicem pro margaritis? Haec autem spiritualis negotiatio in hoc versatur, quod omnia quae agis quaeque pateris iam spiritalia, quam externa opera corpori necessaria, vnias operibus & passionibus saluatoris nostri Iesu Christi. Deinde etiam quae ore loqueris aut animo meditaris, renouata saepius intentione, eiusdem verbis & cogitationibus vnias, ipsi eadem commendans & offerens ad laudem & gloriam ipsius, & ad communem, Ecclesiae salutem. Verbi gratia sic dicendo, ante vel post aliquem actum.

Domine Iesu in vnione amoris, quo Patrem pro nobis laudasti vel orasti, siue laborare dignatus es in terris, da mihi laudes, orationes siue labores hos dignè perficere, & tibi offerre ad laudem tuam & Ecclesiae salutem. Aut hoc modo.

Domine Iesu Christe in vnione amoris quo pro nobis homo fieri & mori dignatus es, offero tibi istud ad laudem tuam & Ecclesiae salutem. Similiter quoties deliquisse te senseris, mox verè penitens offer Patri in expiatione delicti tui, quod Filius pro te fecit & sustinuit: & te in gratiam redisse non dubites. Itaque hoc modo cuncta bona opera nostra valde nobilita, valdeq; efficerentur fructuosa: vtpote qua sic Christi meritis per intentionis oblationem vnita, eiusdem efficiuntur opera seu merita.

Et quantum ad communem Ecclesiae frugem, si qua nostra sunt bona, hoc modo oblata

in Christi meritis absorberentur, quomodo gutta aqua dolio vini immissa solet absorberi, non tamen pereunt nobis nec euanescent, sed oportuno tempore feliciter conseruata, nobilitate multiplicataq; nobis reddentur iuxta cuiusvis intentionis puritatem. Secure igitur offeramus nostra minima meritis Christi hoc modo vnita in sinum matris Ecclesie, vt in salutem cedant omnium Electorum Christi membrorum. Inde etiam non solum nullum patiemur detrimentum, sed ex diuitijs quoque Christi maximum obtinebimus lucrum. Tunc enim teste Gregorio nostra magis sunt nostra, cum coeperint fratribus esse communia. Nam omne bonum quanto communius, tanto perhibetur diuinius. Quicquid igitur agimus, in merita illud dominice passionis offeramus, vt inde efficaciam & virtutem assequimur tempore necessitatis. Nam & si vile ac modicum sit quod damus, bona tamen voluntas maiora offerendi, si facultas adesset commendabit opus, atque ad iustam perficiet mensuram. Quid enim ditius bona voluntate?

PHARETRÆ DIVINI AMORIS Libri Secundi Pars II.

Complectens in se exercitia effusionesque cordis, quibus anima quæcunque deuota die noctuque sese ad sui abstractionem & introuersionem possit exercere, atque ex singulis quæ occurrunt inuenire vel materiam orandi, vel occasionem eleuandi se ad
Deum,

Conscientia vti sero sit examinanda.

Nima queuis Christiana Deoq; deuota, omni sero sese introuertere debet, & omnia interiora sua discutiendo aduertere, qualiter adnotationes diuinas, & instinctum Spiritus sancti secuta fuerit, siue eis se resistit: an etiam lumen, siue reprehensiones conscientie extinxerit, vel eis aduersata fuerit: an etiam aliquo membro recesserit à viuo speculo veritatis: & an exterius etiam aliquod statutum, siue ordinationem transgressa sit: vtrum etiam aliquem verbis vel operibus laeserit, siue impediērit: an per detractionem alicuius famam minuerit, aut aliquem in re qualibet despexerit: vtrum etiam aliqua in re delectationes carnis, concupiscentias oculorum, aut superbiam vite occulte, quasi sub specie boni, secuta sit, siue in verbis, siue in operibus, in eundo vel stando, comedendo siue bibendo. Vtrum in omnibus operibus vel dimissionibus suis, Deum pure quesierit atque dilexerit, vel suam potius sensualitatem ac delectationem aliquatenus occulte quaesierit & secuta sit. Radix namq; corrupta intentionis profunde nimis in fundo cordis abscissa iacet. Ideoq; si coram Deo recta & pura debeat esse intentio, ipsi fundo cordis vigilantius est intendendum. Vtrum denique aliquid per quinque sensus suos intrare permiserit, quod anime pacem turbauerit, eamq; grauauerit.

De his igitur alijsque defectibus, quos in seipso quotidie vnusquisque deprehenderit, & in quibus se reum agnouerit & excessisse aduertent, humiliter veniam postulare, & à Deo gratiam petere debet, orans ipsum, vt per amarissimam passionem suam ipsius misereri, & per eandem pro omnibus peccatis ipsius satisfacere, omnesq; negligentias eius supplere velit:

1 2 VIQ